

【Report on Tohoku Volunteer Program 2012】

Mother Tongue

Name: Le Hoai Phuong

【In your mother tongue】

1. What impression did you have on Tohoku after 1.5 year of disaster?

Đó là mảnh đất thanh bình, chẳng giống như nơi đã từng xảy ra một trận động đất và sóng thần kinh hoàng tháng 3 năm 2011. Vậy là 1.5 năm sau thảm họa, dù cho tin tức hằng ngày vẫn ra rả bên tai tôi, rằng Nhật Bản vẫn quay cuồng với hậu quả trận động đất, sóng thần kéo theo cuộc khủng hoảng hạt nhân, rò rỉ phóng xạ. Nhiều khu vực bị xóa trắng do sóng thần, nhà cửa, xe cộ,...mọi thứ đổ nát, con số thống kê hơn 15 000 người thiệt mạng.

Vậy mà mọi thứ dường như đã được thu dọn sạch, cuộc sống của người dân vẫn bình thường khi nhóm tình nguyện ngăn ngày của chúng tôi đặt chân xuống tỉnh Miyagi-một trong những tỉnh trung tâm bị ảnh hưởng của sóng thần. Không có một dấu hiệu nào cho thấy sự đổ nát đã từng xảy ra nơi đây, cho đến khi oto đưa chúng tôi qua những con đường, bên cạnh là hàng ngàn cái bia mộ còn mới, hay một số những ngôi nhà, nhà máy, trường học đổ nát, và qua những bãi xe hơi chất đống đến kinh hoàng được thu gom. Đó là những phút cảm thấy tim mình đau nhói, nước mắt mình tự chảy khi mà xe qua chiếc cầu-đó là chiếc cầu tôi đã từng theo dõi trên ti vi lúc xảy ra động đất. Quá ít người có đủ thời gian để có thể chạy lên phần cao nhất của cầu và sóng sót.

Người dân nơi đây rất vui vẻ, họ cứ mãi miết với công việc thường ngày của họ. Có lẽ sự kiên cường ấy đã có trong dòng máu của người dân Nhật. Cuộc sống không bao giờ ngừng lại một giây nào cả!

2. Please describe your experiences and tell us your reflection of them (for example, the work which you were engaged in, people's conditions you observed, the stories you heard from them, and any other interesting experiences you would like to share with readers of this report).

Công việc của nhóm tình nguyện chúng tôi cực kỳ đơn giản. Không như tôi tưởng tượng trước đó như việc thu gom rác thải, giúp dựng nhà.... Chúng tôi một ngày có lẽ làm chỉ tới 4 tiếng, như ngồi đan lưới để người dân dùng nuôi cá ngoài biển, hoặc là ngồi xuồng những vỏ sò thành chuỗi trong những dây kẽm để người dân thả xuống biển, các con hào con sê bám vào những vỏ sò đó và sống. Thời gian con hào nhỏ trưởng thành đến khi có thể thu hoạch được là 2, đến 3 năm. Tiếp đó chúng tôi được ngư dân ở đây đưa ra biển trên một chiếc thuyền để thăm trại nuôi

cá, nuôi sò, nghêu. Thực sự như một chuyến du lịch đầy ý nghĩa. Tôi không nói được tiếng Nhật nhiều, nên cũng không thể trò chuyện nhiều, động viên nhiều. Trước khi đi tôi đã mang một túi bột làm bánh xèo, một ít bánh tráng để làm nem cuốn. Đó là món quà nhỏ mà tôi có thể làm, mặc dù tôi đã không làm ngon như mình mong muốn. Tôi cảm nhận được niềm vui của họ từ ánh mắt, từ những cái ôm xiết chặt. Cảm giác như những người cha người mẹ của mình, mặc dù tôi như một người cầm vậy. Thời gian tình nguyện ở nơi đây tuy ngắn ngủi, nhưng đó là thời gian tôi cảm thấy ý nghĩa nhất trong cuộc đời mình. Tôi cầu chúc mọi người luôn giữ nụ cười trên gương mặt, đó là nụ cười chiến thắng!

3. What did you learn from Tohoku and what would you like to suggest to your country people in case of natural disasters that might happen in your country?

Đơn giản chỉ là cùng nhau nói chuyện, cùng nhau ăn uống hay là click vào chữ “like” trên facebook khi bạn theo dõi những tấm ảnh của người dân nơi này thôi, cũng chính là sự chia sẻ rất ý nghĩa!

4. Your message to your country people

Thực sự tôi không biết chuyện gì xảy ra nếu như động đất sóng thần lớn đối với Việt Nam???. Hãy bảo vệ thiên nhiên, hãy học tập và nghiên cứu nhiều hơn nữa để phát triển khoa học và công nghệ, để có thể giảm thiểu tối đa tổn thất và thiệt hại khi có thiên tai.